

Rapport: Besök hos Utrikesdepartementet Frige de fem kubanerna!

Tisdagen den 14 september 2004 uppvaktades Utrikesdepartementet av en delegation från Svensk-Kubanska Föreningen för samtal om de fem kubanerna fängslade i USA: René González, Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino och Fernando González.

Per Norström, biträdande chef för UD:s Amerikaenhet, med medarbetaren Tommy Sandström, tog emot. Per Norström inledde med att tacka för den informationsbroschyr vi sändt om fallet och framhöll att vår kampanj hade bidragit med information och till att aktualisera frågan. UD har tagit kontakter med USA:s och Kubas myndigheter för information. UD följer fallet uppmärksam.

Martin Österlin, ordf. Svensk-Kubanska Föreningen, tackade UD för detta tillfälle till samtal. Han orienterade om föreningen, som i år fyller 38 år av arbete för vänskapen mellan vårt och Kubas folk och solidaritet med Kubas revolution. Föreningen växer successivt och är idag etablerad på över 20 platser i landet med 1.370 medlemmar.

Martin sa att de fem kubanerna är oskyldiga. Föreningens principiella ståndpunkt är att den svenska regeringen måste ställa sig bakom kravet i vår namninsamling att de fem kubanerna måste omedelbart frigges. Föreningen är tacksam om synpunkterna vi framför vidarebefordras till utrikesministern.

Föreningen har också följande principiella ståndpunkt: De fem kubanerna har avslöjat terrorgrupper baserade i USA och deras planer. Men istället för att hyllas av myndigheterna i USA har de fem dömts till långa fängelsestraff. Detta är stick i stäv mot USA-regeringens policy att terrorism ska bekämpas, och urholkar förtroendet för uppriktigheten i USA:s kamp mot terrorism. Om inte den svenska regeringen protesterar mot att de fem kubanerna, som motverkat terrorismen, kvarhålls fängslade i USA, urholkas också trovärdigheten för den svenska regeringens policy att terrorism ska bekämpas.

Achim Rödner, förbundssekreterare i föreningen, visade upp två tjocka pärmar med namninsamlingen, hittills nästan 7.000 namn. Han förklarade att bakom varje namn ligger mycket arbete att förklara, eftersom de stora medierna hittills inte informerat. På hemsidan www.svensk-kubanska.se finns mycket information.

Tomas Widén, ansvarig för kampanjen *Frige de Fem Kubanerna!* och ledare för hungerstrejken 4-26 juli med kravet att de fem frigges, berättade hur kampanjen växer och är del i en internationell kampanj.

I Panama har den ökände terroristen Posada Carriles och dennes tre medbrottslingar benådats. De tre medbrottslingarna har välkomnats i Miami och går nu fria där. Carriles är på okänd ort. Allt detta illustrerar dubbelmoralen i kampen mot terrorismen i USA.

De fem fängslade kubanernas advokater framhåller att även om de fem skulle ha begått de brott som de dömts för, är de utmäta straffen orimligt stränga. Vidare framhåller advokaterna att de fem är faktiskt oskyldiga och därför bör släppas. Beträffande anklagelser att dessa kubaner uppträtt med falska namn, så anför advokaterna att skyddandet av den egna identiteten var nödvändigt för deras

arbete att avslöja ett mycket grovt brott, terrorism. Därför är det mindre brottet försumbart enligt lagen i USA.

Extremhögerns inflytande i Miami innebar att domstolen och juryn inte kunde arbeta utan risk för repressalier. Terrorgrupperna i Miami riktar inte sitt våld enbart mot Kuba, utan det har varit en lång rad attentat också i Miami. Trots advokaternas begäran upprepade gånger, förvägrades de flyttning av rättegången till annan ort, vilket USA:s lagar medger i fall som detta.

Domarna blev rättsvidriga. De utnyttjas i USA-regeringens rapport *Commission for Assistance to a Free Cuba*, presenterad av Colin Powell den 6 maj 2004. Rapporten är en detaljerad plan för hur USA avser att krossa Kubas samhälle och självständighet. På sid. 12 anklagas Kuba för att spionera mot USA, för att ha haft ett spionnät i USA, och det anges att en medlem i nätet dömts för att ha deltagit i en sammansvärjning för att döda USA-medborgare.

Det är Gerardo Hernández som åsytas ha deltagit i denna påstådda sammansvärjning. Men Colin Powell har inte vågat skriva in Gerardos namn i sin rapport, eftersom rättegången som dömde Gerardo inte håller för minsta uppmärksamhet och granskning. Gerardo Hernández hade inget inflytande på nedskjutningen 1996 av de två flygplan som kränkte kubanskt luftrum. Dessa plan hade upprepade gånger flugit in över Kuba, slängt ut flygblad. Kuba har utsatts för biologisk krigföring och det var inte heller uteslutet att planen kunde medföra sprängämnen. Planens ledare hade terroristförflutet. Kuba hade inte möjligheter att ta ytterligare risker genom att tolerera flygplanens kränkning av Kubas luftrum, utan de måste konfronteras, dvs. förmås att vända eller på annat sätt hindras flyga in över Kuba. De kubanska myndigheterna framförde upprepade varningar till sina motsvarigheter i USA, och varningar till flygplanen när de kom. Enligt Kubas dokumentation sköts de ned inom kubanskt luftrum. Gerardo Hernández hade inget med incidenten att göra. De fem är oskyldigt dömda, Gerardo till mer än dubbelt livstidsstraff. Två av de fem har förvägrats besök av sina hustrur. Deras domar är inte rättmätiga. Det är en viktig princip att oskyldiga inte får dömas. Dessa fem kubaner i USA:s fängelser har inte knäckts. De vet att de har rätt!

Per Norström gav UD:s kommentarer: Vi vet alla att USA:s regeringar har haft en mycket negativ syn på Kubas regering. Den svenska regeringen och EU tar avstånd från USA:s Helms-Burton lag, men är samtidigt kritiska till hur Kuba hanterar mänskliga rättigheter.

UD har tagit kontakt med USA:s representanter för att få deras syn. Det har varit svårt att få kontakt med de kubanska myndigheterna på grund av den rådande situationen när det gäller de diplomatiska kontakterna.

USA talar om ett spionnät. Två personer greps inte eftersom de hann lämna USA. Fem som greps samarbetade med åklagarna och fick mycket lägre straff. De övriga fem (Vår anm: som förklarade sig oskyldiga) fick långa straff.

UD menar att det som de fem kubanerna ägnat sig åt i Sverige skulle kunna kallas flyktingspioneri.

Personligen, sa *Per Norström*, slås jag av att straffen är oerhört hårda.

Vad gäller besöksfrågan säger USA att två av hustrurna är utbildade säkerhetsagenter och därför undantas de från möjligheten att besöka sina män.

Vad gäller vägran att flytta rättegången från Miami till annan ort, har UD uppfattat att det hänger samman med att domstolarna i USA är självständiga när det gäller sådana beslut.

Per Norström avslutade genom att framhålla att UD följer fallet med allvar. Han påpekade särskilt att UD viker sig inte på grund av att USA är en supermakt, utan UD säger ifrån när och om det är befogat.

Daniel Maidana, som deltog i hungerstrejken, medlem i Svensk-Kubanska Föreningen, och ursprungligen från Bolivia, anknöt till Sveriges tradition av kamp för rättvisa och mänskliga rättigheter. Sveriges regering måste agera såsom Sverige tidigare gjorde då det var militärdiktatur i Chile, Guatemala, El Salvador. Frågan om de fem kubanerna är inte första gången USA bryter mot mänskliga rättigheter. Domstolen hade inte bevis för dessa hårda straff. Det är inte bara en domstolsfråga. USA:s regering har också ett ansvar.

Brenda Ortiz, som deltog i hungerstrejken, är medlem i Victor Jaraföreningen. Brenda berättade att hon kom till Sverige 1977 på grund av Chilekuppen. Hennes svärfar tillhör de försvunna, och hon själv och hennes nära satt i Pinochets fångelser. Chilenarna har alltid känt att Sverige ställer upp för de mänskliga rättigheterna. Brenda bad UD göra det som kan göras för de fem. Som mor känner hon att det är omänskligt att de fem kubanerna är orättvist fängslade och inte får se sina barn och nära och kära. Det är viktigt med solidaritet med alla folk, och att kämpa mot orättvisorna. Kuba måste ha rätt att leva.

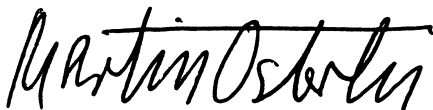
Carolina Salinas, som också deltog i hungerstrejken och är medlem i Victor Jaraföreningen, sa att hon som chilenska stödjer Svensk-Kubanska Föreningen i kampen för att få de fem kubanerna frigivna. Deras fängslande är orättvist.

Danitza Alba, som är ordförande i Svensk-Kubanska Föreningens avdelning i Stockholm, och är ursprungligen från Bolivia, ställde frågan; varför ska USA ha rätt att blanda sig i våra länder? Hon sa att hon är också ett offer för denna stormakts inblandning. Hur många tusentals försvunna har våra länder drabbats av? Bolivia är rikt, men bolivianerna är fattiga. Kuba är en förebild trots att Kuba inte har nämnvärda naturresurser. Varför gjorde de fem kubanerna det de gjorde? Svaret är att de gjorde det för att skydda sitt folk.

Per Norström tackade delegationen för synpunkterna och informationen. Han är tacksam om vi kan fortsätta kontakterna.

Martin Österlin tackade för informationen om UD:s arbete rörande fallet med de fem kubanerna. Delegationen och föreningen ser fram emot en fortsatt dialog och informationsutbyte. Till UD överlämnades skriftligt material, bl.a. de fem kubanernas slutpläderingar i rättssalen; *Con Honor, Valentía y Orgullo*, ytterligare exemplar av broschyren *Frige de fem kubanerna ur USA:s fångelser!*, boken *KUBA en annan värld är möjlig*, föreningens verksamhetsberättelse och några utdrag ur hemsidor som föreningen uppfattar som informativa. Och slutligen symboliskt, för att understryka att allt måste göras för att motverka den fientlighet och aggressivitet som USA:s regering uttrycker mot Kuba, överlämnades kopior på det öppna brevet, sänt till utrikesminister Colin Powell 12 augusti 2004 och undertecknat av tio sakkunniga, bl.a. Pierre Schori, vilka alla har nära kontakt med USA:s utrikespolitik.

För Svensk-Kubanska Föreningen och delegationen

Martin Österlin